

EIROPADOME

**Briselē, 2010. gada 16. septembrī (16.09)
(OR. en)**

EUCO 21/10

**CO EUR 16
CONCL 3**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Saņēmējs: Delegācijas

Temats: **EIROPADOME
2010. GADA 16. SEPTEMBRIS**

SECINĀJUMI

Pielikumā ir pievienoti Eiropadomes (2010. gada 16. septembris) secinājumi.

Eiropadome pārrunāja to, kā dot jaunu stimulu Savienības ārējām attiecībām, pilnīgi izmantojot Lisabonas Līgumā paredzētās iespējas. Tā bija vienisprātis, ka Eiropai savas intereses jāīsteno un vērtības jāpopularizē uzstājīgāk un ievērojot kompromisa un savstarpējā izdevīguma principu. Kā pirmo soli tā noteica vispārīgas pamatnostādnes attiecībā uz vairākiem svarīgiem notikumiem, kas gaidāmi turpmākajās nedēļās un mēnešos. Tā arī pieņēma lēmumu par vairākiem konkrētiem pasākumiem, kā uzlabot Savienības ārpolitikas efektivitāti kopumā. Eiropadome izvērtēja panākumus, ko guvusi Ekonomikas pārvaldības darba grupa.

I. ATTIECĪBAS AR STRATĒGISKIEM PARTNERIEM

Mainīga pasaule – izaicinājums Eiropas Savienībai

1. Eiropa saskaras ar daudziem izaicinājumiem strauji mainīgā pasaulē, un uz tiem visiem ir jāreaģē saskaņoti un starptautiskā mērogā. Nesenā ekonomikas un finanšu krīze ir nepārprotami atklājusi to, cik ļoti eiropiešu labklājība, drošība un dzīves kvalitāte ir atkarīga no ārējiem apstākļiem. Viena no starptautiskās vides būtiskajām jaunajām iezīmēm ir arī tas, ka ir parādījušies jauni spēki, kuriem ir savs īpašs pasaules skatījums un intereses.
2. Eiropas Savienībai ir jābūt efektīvam pasaules mēroga spēkam, un tai ir jābūt gatavai dalīt atbildību par pasaules drošību un uzņemties vadību, rodot kopīgus risinājumus kopējiem izaicinājumiem. Stipra ekonomika un iekšēja kohēzija stiprinās Savienības spējas īstenot savu ietekmi pasaulē. Savienība var paļauties uz savu cieši iesakņoto uzticēšanos efektīvām daudzpusējām attiecībām, it īpaši ANO lomai, un uz vispārējām vērtībām, atvērtu pasaules ekonomiku, kā arī uz savu unikālo instrumentu klāstu. Savienība joprojām ir lielākā līdzekļu devēja trūcīgām valstīm, tā ir ietekmīgākā pasaules tirdzniecības lielvara, un tā ir izstrādājusi spēcīgu kopēju drošības un aizsardzības politiku, kas balstīta uz krīžu pārvarēšanas instrumentiem, kuri būtu vēl vairāk jānostiprina. Tai ir arī būtiska stabilizējoša nozīme kaimiņu reģionos. Savienība ir nodrošinājusi stabilitāti Rietumbalkānos, jo īpaši – piedāvājot šim reģionam Eiropas perspektīvu; Eiropadome šim jautājumam atkārtoti pievērsīsies kādā no nākamajām sanāksmēm.

3. Eiropas Savienība un tās dalībvalstis – saskaņā ar Lisabonas Līgumu un ievērojot Eiropas Drošības stratēģiju – rīkosies stratēģiskāk, lai Eiropa īstenotu savu patieso ietekmi starptautiskā mērogā. Lai to paveiktu, ir skaidri jāapzina ES stratēģiskās intereses un mērķi konkrētajā laikposmā un ir rūpīgāk jāizskata iespējas to apņēmīgākai aizsardzībai. Eiropadome aicina uzlabot Eiropas Savienības un valstu līmeņa sinerģijas saskaņā ar līgumu noteikumiem, stiprināt institucionālu dalībnieku savstarpēju koordināciju, labāk integrēt visus atbilstīgos instrumentus un politikas jomas un efektīvāk izmantot samītus ar trešām valstīm – kā sīkāk izklāstīts I pielikumā.
4. Lietderīgs instruments Eiropas mērķu sasniegšanai un interešu ievērošanai ir Eiropas Savienības stratēģiskās partnerattiecības ar galvenajiem pasaules mēroga spēkiem. Tās būs efektīvas tikai tad, ja tās būs savstarpēji pretimnākošas un to pamatā būs kopējas intereses un ieguvumi, kā arī – ja tiks atzīts, ka savas tiesības un pienākumi ir visām iesaistītajām pusēm. Jaunietekmes ekonomikas valstu pilnīga dalība starptautiskajā sistēmā ļautu tās radītos ieguvumus izplatīt līdzsvaroti un tajā paredzētos pienākumus dalīt vienlīdzīgi. Šajā sakarā tirdzniecības uzlabošana ar stratēģiskajiem partneriem ir ļoti svarīgs mērķis, kas sekmētu ekonomikas atlabšanu un darbavietu radīšanu. Mums ir jāveic konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu vērienīgus brīvās tirdzniecības nolīgumus, Eiropas uzņēmumiem garantētu plašāku piekļuvi tirgum un ar lielākajiem tirdzniecības partneriem veidotu padziļinātu sadarbību regulējuma jomā.

Ievirzes gaidāmiem pasākumiem

5. Eiropas Savienība turpmākajās nedēļās rīkos vairākas svarīgas starptautiskas sanāksmes. Eiropadome šodien šīm sanāksmēm nosaka sākotnējās pamatnostādnes. Turpmāk tā regulāri apspriedīs ārējās attiecības un pirms svarīgiem notikumiem noteiks stratēģiskas pamatnostādnes, jo īpaši, lai definētu galvenās tēzes par mūsu mērķiem un to sasniegšanas līdzekļiem. Tam ir vajadzīgi skaidri stratēģiski Eiropadomes norādījumi, kas balstīti uz pienācīgu Augstās pārstāves un Padomes veikto sagatavošanas darbu.

6. Oktobrī notiks samiti ar Ķīnu un Korejas Republiku, kā arī Āzijas un Eiropas sanāksme (*ASEM*), un gada beigās tiks rīkots samits ar Indiju. Šīs sanāksmes ir laba iespēja sadarboties ar svarīgiem partneriem no ļoti dinamiskas pasaules daļas. Darba kārtībā tiks iekļauti tādi jautājumi kā uzdevumu sadalījums, lai sasniegtu ilgtspējīgu atlabšanu pēc ekonomikas krīzes un meklētu pasaules mēroga risinājumus vispārējām problēmām. Konkrēti pasākumi būtu jāīsteno prioritārās Eiropas un Āzijas sadarbības jomās, piemēram, tādās jomās kā sadarbība klimata pārmaiņu jomā, cita starpā efektīva un pārbaudāma emisiju samazinājuma veicināšana, kā arī atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes jautājumos; neatliekami drošības jautājumi, piemēram, ieroču neizplatīšana, terorisms, kibernetiskā drošība un pirātisms; sadarbība reģionālos jautājumos, piemēram, saistībā ar Irānu un Ziemeļkoreju, kā arī sadarbība globālos jautājumos, piemēram, attiecībā uz migrāciju, enerģētiku un piekļuvi izejvielām; kopējs darbs attīstības politikas jomā un labas pārvaldības, darba standartu un cilvēktiesību veicināšana, kā arī iedzīvotāju tiešu personisku saikņu attīstīšana.

Īpaši ņemot vērā ES un Ķīnas samitu, Eiropas Savienībai būtu aktīvi jāīsteno savas stratēģiskās intereses, tostarp saistībā ar tādiem jautājumiem kā divpusējas tirdzniecības veicināšana, preču un pakalpojumu piekļuve tirgum un investīciju nosacījumi, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība un publiskā iepirkuma tirgu atvēršana, stingrāka disciplīna eksporta subsīdiu jomā un dialogs par valūtas apmaiņas kursa politiku.

7. Tuvāko mēnešu laikā Eiropadomei vajadzēs izskatīt arī vairākus citus ar ārējām attiecībām saistītus būtiskus jautājumus.

- a. G20 sanāksme Seulā dos iespēju izvērtēt pasaules ekonomikas atlabšanas procesu un G20 dalībvalstu paustās apņemšanās. Tā jo īpaši būs iespēja Savienībai uzsvērt, cik būtiski ir saglabāt finanšu reformas sparīgo tempu; šajā ziņā ES pozīcijas stiprina nesen panāktā Eiropas Parlamenta un Padomes vienošanās par finanšu uzraudzības tiesību aktu kopumu un tiesiskā regulējuma reformas pabeigšanu līdz 2011. gada beigām. Sanāksme būtu arī jāizmanto, lai dotu skaidru norādi par to, ka ir jānoslēdz PTO DAP sarunas un jāsteno Stīpras, noturīgas un līdzsvarotas izaugsmes pamats. Gatavošanos sanāksmei Seulā Eiropadome sīkāk apspriedīs 2010. gada oktobra sanāksmē un izveidos Savienības nostāju. G8 un G20 arī turpmāk būs svarīgi forumi, lai daudzu aktuālu izaicinājumu pārvarēšanai izstrādātu pasaules mēroga pasākumus, un Eiropas Savienībai ir aktīvi jāiesaistās, paužot saskaņotu nostāju. Tāpēc Eiropadome pauž gandarījumu par nākamās G20 priekšsēdētājas valsts Francijas (2011. gads) vērienīgo ieceru pilnībā izmantot G20 un G8 šā mērķa sasniegšanai.
- b. Transatlantiskās attiecības balstās uz kopējām vērtībām, un tās ir starptautiskās sistēmas pamatelements. Pašreizējos apstākļos šīm attiecībām jādod jauns impulss un jāpārskata iespējas izveidot patiesas partnerattiecības, kuru pamatā būtu mūsu attiecīgās stiprās puses un īpatnības. Šajā sakarā 2010. gada novembra samits ar prezidentu *Obama* dos reālu iespēju, un tam būs rūpīgi jāgatavojas. 2010. gada oktobra Eiropadome vienosies par Eiropas Savienības pārstāvju būtiskākajiem politiskajiem vēstījumiem šajā svarīgajā samītā. Transatlantiskajās partnerattiecībās – kuru pamatā ir laba izpratne par abpusējām interesēm un atbilstīgu abpusēju ieguldījumu – būtu jāpievēršas maksimālu ieguvumu panākšanai no mūsu ekonomiskajām attiecībām, ciešākai sadarbībai būtiskākajos starptautiskajos jautājumos un pasaules mēroga ekonomikas un drošības problēmu kopīgai un saskaņotai risināšanai. Šajā sakarībā Augstā pārstāve ir aicināta izstrādāt priekšlikumus par to, kā vēl varētu pastiprināt ES un NATO sadarbību krīžu pārvarēšanas jomā, ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un attiecīgās ANO Drošības padomes rezolūcijas. To vajadzētu darīt, abām organizācijām savstarpēji stiprinot vienai otru un ievērojot neatkarību lēmumu pieņemšanā, papildinot ieteikumus par konkrētiem pasākumiem, ko ES nosūtīja NATO 2010. gada februārī.

- c. Eiropadome oktobra sanāksmē izvērtēs Kankunas klimata pārmaiņu konferences sagatavošanas procesu un vienosies par ES nostāju. Kankunas konferencei būtu jāklūst par atbalsta punktu starptautiskajās sarunās klimata pārmaiņu jautājumā, un tajā jāvienojas par konkrētiem rezultātiem, kas jāasniedz visiem dalībniekiem, lai dotu impulsu un turpinātu ceļu uz vērienīgu galīgu vienošanos.
- d. Gaidāmās apspriedes par Eiropas kaimiņattiecību politikas īstenošanu būs iespēja padziļināt attiecības ar Savienības austrumu kaimiņiem, izmantojot Austrumu partnerību, kā arī ar kaimiņiem dienvidos. Saistībā ar Austrumu partnerību uzsākto projektu raita īstenošana popularizē ES vērtības un veicina attiecīgo valstu juridisku, ekonomisku un sociālu tuvināšanos ES. Savienības Vidusjūrai otrais samits notiks īstajā brīdī, lai stiprinātu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu sadarbību un lai atbalstītu tiešu sarunu sākšanu starp Tuvo Austrumu miera procesā iesaistītajām pusēm.
- e. Iepriekšējos gados jaunu sparū ir ieguvušas ES un Āfrikas attiecības. 2010. gada 28. septembrī plānotajam ES un Dienvidāfrikas samitam un 2010. gada 29. un 30. novembrī paredzētajam ES un Āfrikas samitam vajadzētu vēl vairāk padziļināt attiecības. Saistībā ar ES un Āfrikas kopējo stratēģiju Eiropas Savienība partnerattiecībās ar Āfrikas valstīm turpinās īstenot ekonomiskas attīstības, labas pārvaldības, pārredzamības un atbildības mērķus.
- f. No 20. līdz 22. septembrim Ņujorkā notiks ANO Augsta līmeņa sanāksme par tūkstošgades attīstības mērķiem. Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies kopā ar starptautiskās kopienas partneriem veicināt to, lai līdz 2015. gadam pasaules mērogā tiktu sasniegti TAM.

- g. Plānotos samitus ar Ukrainu (novembrī) un ar Krieviju (decembrī) vajadzētu izmantot, padziļinot sadarbību jomās, kurās ieguvējas ir abas puses, lai nozīmīgās attiecības ar abām valstīm kļūtu stabilākas un paredzamākas, un veicinot cilvēktiesību ievērošanu.

Samitā ar Ukrainu jo īpaši būtu jāpanāk progress sarunās par asociācijas nolīgumu, tostarp arī par padziļinātu un vispārēju brīvās tirdzniecības nolīgumu, un jāuzsver ES nozīme šīs mums svarīgās kaimiņvalsts ekonomisko un demokrātisko reformu procesā.

Samits ar Krieviju dos iespēju pastiprināt sadarbību ar Krieviju un jo īpaši apspriest tās modernizācijas plānus. Sadarbība būtu jāpastiprina tādos ekonomikas jomas jautājumos kā enerģētika, investīcijas un inovācija, un drošības jautājumos, tostarp par iesaldētiem konfliktiem, terorisma un organizētās noziedzības apkarošanu, kā arī vides jautājumos, tajos ietverot klimata pārmaiņas.

Eiropadomes oktobra sanāksmē vēlreiz izskatīs galvenos vēstījumus, ko Eiropas Savienība paudīs šajos samitos, lai nodrošinātu rezultatīvu iznākumu.

- h. Pamatojoties uz veiksmīgajiem samitiem, kas šogad notika ar ES partneriem Latīņamerikas un Karību jūras reģionā, ES ir apņēmusies turpināt ciešu sadarbību ar šā reģiona valstīm, lai reaģētu uz mums aktuāliem pasaules mēroga izaicinājumiem.

* *

*

8. Pakistānas attīstība un stabilitāte ir stratēģiski nozīmīga Eiropas Savienībai. Sakarā ar postošajiem plūdiem Pakistānā Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ir sniegušas aizvien lielāku divpusēju un daudzpusēju humāno palīdzību. Eiropadome pieņēma deklarāciju par Pakistānu (II pielikums).
9. Eiropas Savienība turpinās aktīvi iesaistīties, tostarp ar Kvarteta starpniecību, lai atbalstītu Izraēlas un Palestīniešu pašpārvaldes sarunas un nodrošinātu tajās panākumus. Eiropadome pieņēma deklarāciju par Tuvo Austrumu miera procesu (III pielikums).

II. EKONOMIKAS PĀRVALDĪBAS DARBA GRUPA

10. Balstoties uz darba grupas priekšsēdētāja starpposma ziņojumu par ekonomikas pārvaldību, Eiropadome pauž gandarījumu par būtiskajiem panākumiem, it īpaši par "Eiropas pusgadu", par jaunas makroekonomikas uzraudzības sistēmas izstrādi, ar ko pārrauga un laikus novērš nestabilas konkurētspējas tendences un nelīdzsvarotību, kā arī par panākumiem valstu fiskālo sistēmu stiprināšanas jomā.
11. Eiropadome uzsver to, ka ir jāsaglabā Eiropas ekonomikas pārvaldības reformu temps, un gaida, ka 2010. gada oktobra sanāsmē darba grupa – atbilstīgi visiem Eiropadomes 2010. gada marta sanāsmē sniegto pilnvaru aspektiem – iesniegs noslēguma ziņojumu, kurā būs izklāstīts vispusīgs pasākumu kopums, kas būs pamatā likumdošanas darbam.

IEKŠĒJI MEHĀNISMI
EIROPAS SAVIENĪBAS ĀRPOLITIKAS UZLABOŠANAI

- a) Izvērtējot konkrētus pasākumus, kā kopumā uzlabot Eiropas Savienības ārpolitikas darbību, Eiropadome aicina izmantot integrētāku pieeju, nodrošinot, lai visus attiecīgos Eiropas Savienības un valstu instrumentus un politiku atbilstīgi līgumu noteikumiem pilnīgi un saskaņoti izmantotu Eiropas Savienības stratēģisko interešu atbalstam. Gatavojoties samitiem un starptautiskiem pasākumiem, ir pilnīgi jāņem vērā nozīme, kāda sadarbībā ar partneriem un daudzpusējā līmenī ir tādiem jautājumiem kā klimata pārmaiņas, enerģētikas politika, tirdzniecība, attīstība vai tieslietas un iekšlietas, tostarp migrācija un vīzu politika. Šajā sakarā Eiropas Savienībai vajadzētu vēl vairāk uzlabot savas iekšpolitikas un ārpolitikas saskaņotību un savstarpēju papildināmību. Būtu jāturpina attīstīt praksi rīkot ievirzes debates pietiekami ilgu laiku pirms samitiem, īpašu uzmanību pievēršot prioritāšu noteikšanai un konkrētu uzdevumu izstrādei.
- b) Jāattīsta sinerģijas starp Eiropas Savienības ārējām attiecībām un dalībvalstu divpusējām attiecībām ar trešām valstīm, lai vajadzības gadījumā ar Eiropas Savienības līmenī paveikto papildinātu un pastiprinātu to, kas tiek darīts dalībvalstu līmenī, un otrādi. Vajadzētu rīkot aktīvāku un regulāru informācijas apmaiņu un konsultēšanos par notikumiem attiecīgajos līmeņos, pamatojoties uz plānotajiem ES un dalībvalstu un to galveno stratēģisko partneru samitiem.
- c) Visiem Eiropas Savienības ārējo attiecību izstrādē un īstenošanā iesaistītajiem dažādajiem institucionālajiem dalībniekiem sava rīcība ir cieši un regulāri jākoordinē nolūkā nodrošināt, lai ES pārstāvji varētu paust saskaņotas nostājas visos jautājumos, kas skar Savienības stratēģiskās intereses un mērķus.

- d) Būtisks progress ir panākts, Eiropas Savienības līmenī gatavojoties daudzpusējiem samitiem, it īpaši – ar Eiropadomes priekšsēdētāja un Komisijas priekšsēdētāja panākto praktisko vienošanos par ES pārstāvību G8 un G20 struktūrās. Eiropadome aicina viņus turpināt darbu, lai uzlabotu to, kā Eiropas Savienība pauž savu nostāju šādos forumos.

- e) Eiropas Savienībai ir vajadzīgs skaidrs redzējums, it īpaši jautājumos, kas izriet no attiecībām ar atsevišķām partnervalstīm. Tai ir jāattīsta vidēja termiņa plānošana, kurā tiek noteikti mērķi, kas jāsasniedz attiecīgajā laikā, katrā samitā īpašu uzmanību veltot diviem vai trim galvenajiem jautājumiem. Tāpēc Eiropadome lūdz Augsto pārstāvi, darbu saskaņojot ar Komisiju un Ārlietu padomi, izvērtēt attiecību perspektīvas ar visiem stratēģiskajiem partneriem un it īpaši apzināt mūsu intereses un iespējamās ietekmes līdzekļus, lai šīs intereses īstenotu. Augstā pārstāve tiek aicināta 2010. gada decembra Eiropadomei iesniegt pirmo progresu ziņojumu par šajā jomā paveikto. Šajā sakarā būtu jāpārdomā tādu samitu biežums, struktūra un iznākums, un tajos ir jānodrošina labāka virzība, lai sasniegtu ES mērķus. Eiropadome aicina savu priekšsēdētāju, sadarbojoties ar Komisijas priekšsēdētāju un Augsto pārstāvi, īstenot visas vajadzīgās ierosmes, lai šo procesu uzlabotu.

- f) Eiropas Ārējās darbības dienests būs nozīmīgs līdzeklis Eiropas Savienības ārpolitikas uzlabošanas centienu atbalstam. Tas dienesta līmenī un Augstās pārstāves vadībā atbalstīs Eiropadomi, Padomi un Komisiju saistībā ar stratēģisku kopainu un koordināciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu visu Eiropas Savienības ārējo darbību saskaņotību.

Deklarācija par Pakistānu

1. Eiropadome ir šokēta par plūdu postošajām sekām Pakistānā – visā valstī tie turpina iznīcināt iedzīvotāju iztikas līdzekļus un kopienas. Pakistānas vēsturē nav pieredzēta tik liela katastrofa. Ar civiliedzīvotāju vajadzību apmierināšanu saistītās izmaksas un Pakistānas jau tā trauslajai ekonomikai nodarītie zaudējumi ir milzīgi. Krīzes smagums prasa tūlītēju un vērienīgu reakciju, turklāt ņemot vērā Pakistānas attīstības, drošības un reģiona stabilitātes stratēģisko nozīmi. Pēc ES un Pakistānas otrā samita, kas notika 2010. gada jūnijā, Eiropadome vēlreiz uzsver savu ieceri stiprināt sadarbību politiskos jautājumos. Stabila, demokrātiska un pārtikusi Pakistāna ir svarīga, lai varētu risināt tādus pasaules mēroga jautājumus kā terorisma apkarošana, ieroču neizplatīšana un narkotiku izplatības apkarošana. Turklāt laba pārvaldība būs svarīgs faktors, nodrošinot valsts ātru atjaunošanu.
2. Eiropadome atgādina par ES (dalībvalstu un Komisijas) nesenajiem centieniem, reaģējot uz krīzi, it īpaši liela apjoma humānās palīdzības sniegšanu. Tā atzīst, ka ir svarīgi turpināt atbalstīt Pakistānu, lai nodrošinātu tūlītēju stāvokļa uzlabošanu un ilgtermiņa palīdzību atjaunošanas un rekonstrukcijas procesā.
3. Tādēļ Eiropadome aņemas ministriem dot pilnvaras steidzami panākt vienošanos par vispusīgu īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumu kopumu, ar ko palīdzēs veidot pamatu Pakistānas atjaunošanai un turpmākai attīstībai. Tajā būtu jāiekļauj būtiska papildu humānā un attīstības palīdzība, kā arī vērienīgi tirdzniecības pasākumi, kas ir svarīgi ekonomikas atlabšanai un izaugsmei. Šajā sakarā Eiropadome uzsver tās stingro aņņemšanos tikai Pakistānai nodrošināt lielāku piekļuvi ES tirgum, atbilstīgi PTO noteikumiem nekavējoties un uz noteiktu laiku samazinot nodevas galvenajām importa precēm no Pakistānas, – šo lēmumu īstenos cik drīz vien iespējams –, un aņemas veicināt Pakistānas iespējas iegūt VPS+ statusu 2014. gadā, ja tā atbildīs vajadzīgajiem kritērijiem. Komisija ir aicināta kopā ar PTO partneriem izskatīt iespējas un oktobrī iesniegt attiecīgā priekšlikuma galīgo redakciju, kurā ņemtas vērā ES ražošanas īpatnības.

III PIELIKUMS

Deklarācija par Tuvo Austrumu miera procesu

Eiropas Savienība pauž patiesu gandarījumu par to, ka Izraēla un Palestīniešu pašpārvalde ir sākušas tiešas sarunas, par ko paziņots 2010. gada 2. septembrī Vašingtonā, un uzteic izraēliešus, palestīniešus un ASV, kā arī Tuvo Austrumu Kvartetu un arābu partnerus par viņu centieniem. Pušu lēmums iesaistīties nozīmīgās sarunās ir būtisks solis ceļā uz taisnīgu, pastāvīgu un visaptverošu mieru šai reģionā.

Atgādinot par Padomes 2009. gada decembra secinājumiem par Tuvo Austrumu miera procesu, Eiropas Savienība uzsver, ka šajās sarunās par galīgā statusa jautājumiem būtu jānonāk pie divu valstu risinājuma, kurā Izraēlas valsts un neatkarīga, demokrātiska, vienota un dzīvotspējīga Palestīnas valsts mierā un drošībā pastāv plecu pie pleca.

Šai saistībā Eiropas Savienība uzskata, ka abām pusēm noteikti ir jāsaglabā miers un atturība, un jāizvairās no tādas rīcības, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt sarunu procesu. Tā aicina abas puses pildīt iepriekš pieņemtās saistības un censties veidot tādu vidi, kas veicinātu veiksmīgu iznākumu. Eiropas Savienība atgādina, ka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām apmetnes ir nelikumīgas, un aicina pagarināt Izraēlas pieņemtā moratorija termiņu. Tā vēl arvien aicina pilnīgi izbeigt visu vardarbību – īpaši raķešu uzbrukumus un terora aktus.

Eiropas Savienība kopā ar partneriem Kvartetā un arābu partneriem darīs visu iespējamo, lai atbalstītu ASV vadītos centienus panākt veiksmīgas sarunas, kā rezultātā gada laikā varētu panākt pamatlīgumu, kas ir izraēliešu, palestīniešu, reģiona iedzīvotāju un starptautiskās sabiedrības interesēs. Eiropas Savienība ir pirmais palestīniešu atbalstītājs un ļoti nozīmīgs abu pušu un arī to kaimiņvalstu politiskais un ekonomiskais partneris. Šai saistībā Eiropas Savienība uzsver, ka arī turpmāk būs aktīvi iesaistīta un ieinteresēta, arī ar Kvarteta starpniecību, atbalstot sarunas un nodrošinot to izdošanos, un aicina Augsto pārstāvi turpināt notiekošajā darbībā pilnīgi iesaistīt Eiropas Savienību. Eiropas Savienība uzsver, ka Kvartetam ir jāturpina būt ļoti nozīmīgam miera procesā. Tā arī uzsver, cik būtiski ir turpināt palestīniešu valsts izveides procesu, ko Eiropas Savienība aktīvi atbalstīs arī turpmāk, un arī īstenot *Fayyad* iesniegto plānu.

Atgādinot par Padomes 2010. gada jūnija secinājumiem par Gazu, Eiropas Savienība arī uzsver – lai miers būtu ilgstošs, ir jāatrod ilgstošs risinājums attiecībā uz Gazu. Tā pauž gandarījumu par nesenajiem pasākumiem, par ko paziņojusi Izraēlas valdība, kā par būtisku soli uz priekšu. Tā aicina pilnīgi īstenot šos pasākumus un papildpasākumus, lai panāktu būtiskas izmaiņas politikā, dodot iespēju īstenot Gazas atjaunošanu un ekonomikas atlabšanu. ES ir piedāvājusi palīdzību šā mērķa sasniegšanai. Eiropas Savienība aicina rast risinājumu Izraēlas pamatotajām bažām par drošību.

Eiropas Savienība atgādina, ka mieram Tuvajos Austrumos vajadzētu būt visaptverošam, un uzsver, cik būtiskas ir Izraēlas un Sīrijas un Izraēlas un Libānas savstarpējās sarunas.

